

ԵՐԹԸ, ՈՐ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ

Պէյրութի մէջ, 35 տարիներ առաջ լոյս տեսած *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսը* շուտով դարձաւ Սփիւռքի փնտռուած հայագիտական հրատարակութիւններէն մին:

Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմին պարտադրած ընդհատումէն ետք, 1991ին, Հայկազեան Համալսարանի Հայագիտական Ամբիոնին շուրջ բոլորուած հայագէտներու խմբակ մը, Համալսարանի տնօրէնութենէն քաջանդուած, ձեռնարկեց արդէն քսանամեայ աւանդունեցող *Հանդէսի* վերահրատարակումին:

Խմբագրական կազմը համալրուեցաւ նոր անդամներով ու այսպէս ապահովուեցաւ սերնդափոխութիւնը: Ապա ստեղծուեցաւ Խորհրդատու Մարմին մը, իսկ Հայաստանի մէջ՝ մնայուն ներկայացուցչութիւն. *Հանդէսի* հերթական հատորներուն նուիրուած շնորհանդէսները Երեւանի մէջ առիթ հանդիսացան, որ հայրենի հայագէտներու ընդարձակ խումբ մը բոլորուի *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսին* շուրջ: Նաեւ համակարգչային ու հաղորդակցութեան արդի միջոցներու օգտագործումով կանոնաւոր կապ հաստատուեցաւ արտասահմանի եւ հայրենիքի հայագիտական կեդրոններու եւ անհատ հայագէտներու հետ: Այս բոլորը աւելի՛ նպաստեցին *Հանդէսի* համահայկական բնոյթին եւ Սփիւռք-Հայրենիք կապերուն:

Կազմակերպչական այս զարգացումներուն առընթեր, ժառանգուած աւանդը եւս տակաւ ուռնացաւ: Ապահովուեցաւ նիւթերու բազմազանութիւնը եւ առաւել գիտականութիւնը, շեշտուեցաւ բազմակարծութիւնը, ասպարէզ տրուեցաւ նորանուն հեղինակներու: Այս զարգացումները, որոնք հասունացումն էին խմբագրականներուն ընդմէջէն արտայայտուած սկզբունքներուն եւ համոզումներուն, նպաստեցին *Հանդէսին* բովանդակութեան աճին, եւ ուրոյն ուղի գծեցին *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսին*:

Կը համարինք, թէ այսպէս *Հանդէսը* յաջողեցաւ դրսեւորել հայագիտութեան նոր մօտեցում մը, որ կը կայանայ զայն իր աւանդական սահմանումէն դուրս բերելուն եւ այժմէականացնելուն մէջ:

Այսուհանդերձ, *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսը* տակաւին երկար ճամբայ ունի նուաճելիք: Զգտումը յաւելեալ բարձրորակութեան, հետետղական պայքարը միջակութեան դէմ, Սփիւռքի հայագաղութներու կեանքի այլազան երեսակներու համակարգուած ուսում-

նասիրութիւնը, Միջին Արեւելքի մէջ հայագիտութեան հաստատութեան ականացումը մարտահրաւերներ են, որոնք պէտք է իմաստութեամբ դիմագրաւել: Նման առաջադրութիւն մը, իբրեւ նախաքայլ կը պահանջէ հայագիտութեան գիտա-հետազօտական հումքի՝ արխիւային, վիճակագրական, մատենագիտական պաշարի գիտական մշակում եւ մատչելիութիւն:

Հանդէտը հայոց պատմական մշակոյթի գիտատեսական քննութիւնը կարեւորագոյն միջոցը կը նկատէ ազգի ինքնաճանաչողութեան: Անոր իրականացումը կ'երաշխաւորէ հայապահպանման ռազմավարութիւնը՝ ի խնդիր ինքնութեան հաւատարմութեան ու ապագայի յանձնառութեան:

Հայկազեան Հայագիտական Հանդէտը կը հաւատայ, թէ այս իրագործումներով հայագիտութիւնը պիտի դառնայ ազգային էութեան հիմնատարքերը բիրեղացնող կենսական գործօն եւ ազգային մշակոյթի իւրօրինակ մարտկոց: Նման մօտեցումով, հայագիտութիւնը պիտի շարունակէ յաւելեալ կամուրջներ յառաջացնել այլ ժողովուրդներու ազգագիտութեան հետ, միջ-ազգային հասարակագիտութեան քարտէսին վրայ ամրագրելով հայագիտութիւնը:

Այս յանձնառութեամբ Հայկազեան Հայագիտական Հանդէտը կը շարունակէ իր երթը:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

Հայր Անդրանիկ Ծ. Վրդ. Կոստեան

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄ

Արտա Էքմէքճի (ի պաշտօնէ) - Արշալոյս Թովհալեան - Արմէն Իրնէշլեան - Անդրանիկ Տազեւեան (պատասխանատու քարտուղար)

ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒՆԵՐՈՒ ՄԱՐՄԻՆ

Սիլվիա Աճէմեան - Ժիրայր Դանիէլեան - Երուանդ Երկանեան - Հրանոյշ Խառատեան - Մուրատ Հասրաթեան - Հրաչ Զիլինկիրեան - Մկրտիչ Յ. Պուլտութեան - Սեդա Տատոյեան - Սիւզըն Փեթի - Պերճ Ֆազլեան

Հայաստանի մէջ ՀՀՀի ներկայացուցիչ՝ Արծուի Բախչինեան

EDITORIAL

THE TRACK THAT IS CONTINUING

The *Haigazian Armenological Review* was launched in Beirut 35 years ago. In a few years it became one of the highly sought after Armenological magazines.

After the interruption forced by the Lebanese civil war, in 1991 a group of Armenologists gathered around the Armenian Department of Haigazian University, prompted by the University administration, resumed the publication of the *Review*, which already had a twenty-year tradition.

In the past few years the editorial board has added new members who complement the old and represent the new generation. An Advisory Body has been formed and permanent representation has been established in Armenia. The launching ceremonies of the *Review* in Yerevan gave a large group of Armenologists in Armenia the chance to gather around the *Review*. Moreover, recent developments in the fields of computer technology and communications have enabled the *Review* to maintain systematic relations with Armenological centers in Armenia and the Diaspora, as well as with individual Armenologists. All these have further enhanced the pan-Armenian nature of the *Review* and its role in Diaspora-fatherland relations.

In line with these organizational developments, the Armenological legacy has grown. Both the scientific aspect and variety of articles have been maintained, pluralism has been accentuated and a venue has been offered to new contributors. These developments are the reflection of the ripening principles and beliefs that have been expressed through the editorials. They have contributed to the growth of the contents of the *Review* and put the *Haigazian Armenological Review* on a unique track.

We believe that, the *Review* has succeeded in exhibiting the new approach of Armenology, which conceptualizes Armenology as going beyond its traditional limits and makes it more contemporaneous.

Nevertheless, the *Haigazian Armenological Review* still has a long way to go. The drive for articles of higher quality, the steady fight against mediocrity, the systematic study of diverse aspects of the life of the Diaspora communities, and the institutionalization of Armenology in the Middle East are challenges that need to be wisely addressed. As a first step, such an undertaking requires the classification and accessibility of the archival, statistical, and bibliographical raw material pertaining to Armenology.

The *Review* is well aware that the scientific and theoretical examination of Armenian heritage is the most important means for the self-recognition of the nation. Realization of the steps listed above empowers the strategy of Armenian survival and identity and commitment to the future.

The *Haigazian Armenological Review* believes that by implementing these, Armenology will become an essential factor in crystallizing the core matters of the national substance. It will become a unique battery of national culture. With such an approach Armenology will continue to establish further bridges with the social and humanities studies of other nations and consolidate Armenology on the international map of social sciences.

With such an undertaking the *Haigazian Armenological Review* proceeds on its way.

EDITOR IN-CHIEF

The Very Rev. Father Antranik Granian

EDITORIAL BOARD

Antranik Dakessian (executive secretary) – Arda Ekmekji (ex-officio) – Arshalouyse Topalian – Armen Urneshlian

CONSULTATIVE BODY

Sylvia Agemian – Megerditch H. Bouldoukian – Seta B. Dadoyan – Berj Fazlian – Murad Hasratian – Hranush Kharatian – Susan Pattie – Jirayr Tanielian – Hratch Tchilingirian – Yervand Yerkanian

The Representative of the *Haigazian Armenological Review* in Armenia: Artsvi Bakhchinyan